

Prameň

Časopis farnosti Liptovská Teplička

Jún 2025
2. ročník
číslo: 1

Čas prázdnin prežívajme v radosť s rodinou a Bohom

Sme na konci školského roka, obdobia skúšania a opráv známok a mnohí sa už nevedia dočkať posledného dňa v škole. Pre našich deviatakov nastáva čas lúčenia, pre ďalších prichádza zároveň čas oddychu a dovolení. Možno sa pýtate: Ako prežiť čas prázdnin a dovolení, ktorý je pred nami? Zamýšľate sa, či by prežitie dovolenky aj prázdnin, malo byť zmysluplné alebo skôr rodinné? Ak sa rozhodneme prežiť nastávajúce dni rodinne, tak je tu pozvanie aj k zmysluplnosti prežitia. Istotne sa mnohí tešia na voľno, oddych, relax, more, tábor... A určite mnohí oprávnené i zaslúžené.

Pri plánovaní aktivít nezabúdajme na Toho, ktorý dáva zmysel nášmu životu. Na Boha! Ako často počuť vetu: „Na dovolenke nechcem byť nikým a ničím vyrušovaný!“ Je pravdou, že čím má človek viac voľna, tým menej sa venuje Bohu. Dovolenkovať, či prázdninovať znamená zdržať sa zvyčajnej činnosti, aby sme sa mohli sústrediť na niečo iné. To však neznamená, že počas dovolenky nie je dovolená žiadna zábava, oddych, či relax.

Dovolenku a prázdniny však treba chápať ako dar, ako pomerne krátky čas, ktorý nesmieme nechať iba jednoducho uplynúť, ale ktorý máme plnohodnotne prežiť.

Kresťan, veriaci človek, by teda mal oddychovať s Bohom. Znie to možno čudne, pretože neregistrujeme ponuky žiadnej cestovnej kancelárie na dovolenku s Bohom. Neponúkajú nám to hotely, ani pláž pri mori, hory či obyčajná prechádzka, ale je to možné skrze rozhodnutie srdca. Každodenné uvedenie si Božích darov, krásy stvorenia a dobrodení, radosť z plnohodnotne prežitej dovolenky sú ovocím našej spoločnosti s Bohom. Pozvime Boha ako spoločníka na naše prázdniny a dovolenky, On je ten, ktorý nás neunaví, ba práve naopak, udrží nás v radosťnej sviežosti. Prajem vám, aby ste tento nastávajúci čas prežívali v radosť s rodinou a Bohom.

Váš duchovný otec František

Čo v nás zanechali misie vo farnosti

Ľudové misie sú dôležitou udalosťou v živote každej farnosti a slúžia na prehĺbenie viery a duchovného života veriacich.

V misijnom pláne redemptoristov na tento jubilejný rok dostali miesto aj misie v našej farnosti, ktoré sa konali v čase od 29. marca do 6. apríla 2025. Tieto misie boli výnimočné tým, že sa uskutočnili v pôste, v čase väčšieho stíšenia a zamyslenia sa. Misie viedol páter Michal Zamkovský, ktorý od roku 1990 pôsobí v kláštore redemptoristov v Podolínci a ako ľudový misionár účinkoval doma aj v zahraničí. Čas strávený s misionármi bol naplnený intenzívnym duchovným programom, ktorý zahŕňal sväté omše, prednášky a katechézy so zameraním na všetky vekové kategórie veriacich (deti, mládež, dospelí, manželia, seniori). Súčasťou týždňa duchovnej obnovy bolo aj vysluhovanie sviatosti zmierenia pre všetkých farníkov, ktorí o túto sviatosť vo veľkom počte prejavili záujem.

Cieľom misií bolo oživiť a prehĺbiť vieru, čo sa aj podľa vyjadrení mnohých veriacich podarilo.

Vyberáme niektoré z vyjadrení farníkov :

„Boli sme ako emauzskí učeníci, horeli nám srdcia, bol to požehnaný týždeň, plný milostí. Ježiš žije, je otvorené nebo, prišiel medzi nás, aby nám zjavil LÁSKU.“

„Každý potrebuje trochu lásky, porozumenia, roznieti dobro a pokoj, ktorým nás obdaril Boh. Boh, ktorý túto lásku predstavuje, ukazuje ľuďom, čo znamená milovať, odpúšťať a obetovať sa.“

„Vo mne najviac zarezovala myšlienka o tom, že každý večer by som mala odprosiť všetkých, ktorým som mohla ublížiť počas dňa.“

„Počas misií sme sa v rodine zjednotili v modlitbe. Častejšie sa spoločne modlíme.“

„Misie - obeta. Tak, ako pátri obetovali svoj čas, vyjadrili mnoho povzbudivých slov modlitieb, tak aj my chceme šíriť misie ďalej. Začať v rodine, vo farnosti a všade, kde prideme.“

Pán Boh zaplať drahým misionárom za všetko.

Ludové misie ohlasujem už viac ako 30 rokov

Porozprávali sme sa s pátrom Michalom Zamkovským, ľudovým misionárom, ktorý viedol tím misií v našej farnosti.

Kde ste sa narodili a ako ovplyvnilo rodisko váš ďalší život?

Narodil som sa v dedinke Toporec pod Tatrami a to tiež malo vplyv na celý môj život. Možno až neskôr, ba až teraz, si uvedomujem krásu krajobrazu, v ktorom som vyrastal a čo utváralo moje vnútro. Pochádzam zo sedliackej rodiny a mal som šiestich súrodencov (ja som bol v strede), čo ma tiež formovalo k spoločenstvu. Detstvo som prežíval na poli, v kostole a na ihrisku. To boli moje priestory, kde som trávil veľa času. Mal som mnohých priateľov a vedeli sme si aj bez televízora a mobilov vymyslieť spôsoby, ako tráviť čas. Detstvo ma tiež naučilo zodpovednosti, lebo som dostal ako chlapec úlohy - pásť kravy, nazbierať žihľavu, napojiť statok, atď. a to som musel urobiť. Nebolo diskusie. Ale vždy sa ešte našiel čas na zábavu a hry, hlavne na futbal. Rád spomínam na detstvo.

Kde ste pokračovali v stredoškolských štúdiách? Mali ste obľúbených profesorov?

Strednú školu som absolvoval v Kežmarku. Mali sme tam veľmi dobrú partiu a to priateľstvo nám trvá dodnes. Skoro každý rok máme pomaturitné stretnutia a pritom nielen spomienky, ale aj podnetné diskusie o živote. Viacerých spolužiakov som už aj pochoval a pochovával som aj niektorých profesorov. Svojho triedneho profesora som bol dokonca zaopatril v nemocnici v Nových Zámkoch a milo na neho spomínam. Dobré si spomínam na profesorku Baráthovú (mamku historičky a spisovateľky Nory Baráthovej), ktorá nás učila slovenčinu a nútila čítať knihy. Škoda, že som ich vtedy neprečítal viac. Dnes už na to niet času, ale čosi mi zostalo a rád čítam knihy.

Aké bolo vaše pokračovanie v profesijnej oblasti? Prečo ste sa rozhodli pre povolanie rehoľníka?

Moja ďalšia cesta bola zvláštna, lebo som sa s priateľmi prihlásil na technickú univerzitu a úspešne som ukončil stavebnú fakultu v roku 1971. Nebola to moja obľúbená profesia, ale čo som začal, to som sa aj snažil vždy dokončiť. Pracoval som potom 19 rokov ako projektant a investor v Starej Ľubovni. Tam som prišiel ako futbalista a skončil som ako kňaz a rehoľník. Stalo sa to tým, že som ako 23 ročný prežil obrátenie a Boh si ma volal do kňazstva. V Podolínci vtedy pôsobil redemptorista, misionár páter Augustín Krajčík a on mi navrhol vstup do rehole a tajné štúdium teológie. To som popri práci absolvoval a v roku 1980 som bol v Poľsku tajne vysvätený za kňaza. Avšak až po páde totality v roku 1990 som mohol nastúpiť do kláštora v Podolínci a postupne sa pripravovať hlásať misie. Ludové misie ohlasujem už viac ako 30 rokov po Slovensku, ale aj po svete a stále je to moja pasia a moja radosť. Pán Boh je naozaj verný a vedie nás tou najlepšou cestou, každého osobitne. Stačí mu dôverovať a zostávať pri ňom.

Mohli by ste nám priblížiť reholu redemptoristov a čo je jej hlavným poslaním?

Poslanie rehole redemptoristov, ako už hovorí názov, Kongregácia Najsvätejšieho Vykupiteľa, je prinášať ľuďom hojné vykúpenie. To značí ohlasovať Krista, ohlasovať milosrdenstvo nášho Boha a ponúkať odpustenie, zmierenie a pokoj. Zvlášť ho prinášať tým „najbiednejším“, tým, ktorí to najviac potrebujú. Robíme to cez hlásanie ľudových misií po farnostiach, cez rôzne duchovné cvičenia, cez duchovnú službu v nemocniciach a na sídliskách (Kramáre Bratislava a Banská Bystrica-Radvaň). Máme tiež vydavateľstvo pre dobrú literatúru, vydávame časopis Slovo medzi nami a máme aj redemptoristky - sestry v Kežmarku, ktoré sa modlia za misie. Pri každej komunite na Slovensku (ale aj na Kaunase v Litve) máme spoločenstvo laikov, ktorí pomáhajú pri misiách. Stále je nás však málo a potrebujeme nové povolania pre misie.

Páter Michal, aké dojmy vo vás zanechali misie v našej farnosti?

Aké dojmy? Každá farnosť má svoje špecifikum a je pre nás výzvou i povzbudením. Tak to bolo aj u vás v Liptovskej Tepličke, kde sme počas týždňa pobytu a spovedania spoznali veľa krásnych a obetavých ľudí. Veľa záleží od duchovného správcu a myslím, že to v Liptovskej Tepličke ide všetko stále k lepšiemu. Život tu nebol nikdy ľahký, ale idete aj cez skúšky a utrpenie stále bližšie k Bohu. A to spolu aj s mnohými Rómami, ktorí majú úprimnú vieru v Boha. Dnes prebieha zápas o dušu a to zvlášť o dušu mladých ľudí, preto zostaňte spolu, modlite sa a pomáhajte si na ceste viery. Čaká nás veľká odmena, ale potrebujeme vytrvať. Nech vám krása prírody pomáha utvárať aj krásne slobodné srdcia. Ďakujem za krásny týždeň, ktorý sme spolu prežili. Boh vás zehnaj!

B. B.

Hodiny náboženstva so svätcami

Tento rok sa pre deti z našej farnosti začalo s realizáciou hodín náboženstva s eucharistickými svätcami. V nedeľné dopoludnia sa rozhodli zapojiť do hodín náboženstva, kde sa dozvedeli veľa nových informácií o svätcoch a ich životoch. Najmladší farníci si počas hodín náboženstva prečítali zaujímavosti o svätcoch, porozprávali sa o nich a vymaľovali si ich obrázky. Všetci sa aktívne zapájali a boli veľmi usilovní.

D. F.

Zelený štvrtok v Spišskej Kapitule

V tento deň Kristus prikázal svojim apoštolom „Toto robte na moju pamiatku“ (Lk 22,19). Vtedy ustanovil sviatosť kňazstva, čím poveril apoštolov a ich nástupcov slúžiť Eucharistiu a viesť Cirkev. V dopoludňajších hodinách sa preto slúži Omša svätenia olejov, počas ktorej biskupi svätia tri druhy olejov.

Aj v tomto jubilejnom roku mali farníci z našej farnosti možnosť zúčastniť sa na zelený štvrtok svätej omše v Katedrále sv. Martina v Spišskej Kapitule.

Počas tejto svätej omše otec biskup František Trstenský požehnal tri druhy olejov: olej katechumenov (používa sa tesne pred prijatím sviatosti krstu), olej chorých (používa sa pri sviatosti pomazania chorých), krizmu (používa sa pri sviatosti krstu, birmovania, kňazstva, posvätení nového kostola). Kňazi si počas tejto svätej omše obnovili kňazské sľuby. Po svätej omši zúčastnení farníci mali možnosť porozprávať sa s bývalými kňazmi našej farnosti, taktiež navštíviť cintorín, kde odpočívajú biskupi, kňazi a ďalšie osobnosti cirkevného života z našej diecézy. Bol to veľmi silný zážitok.

D. F.

Štvrtok Pánovej večere u nás

Zelený štvrtok je v kresťanskej tradícii dňom, ktorý má bohatú symboliku a pripomína dôležité udalosti z posledných dní Ježiša Krista pred jeho ukrižovaním. Týmto dňom si predovšetkým pripomínáme Poslednú večeru Ježiša Krista s jeho učeníkmi. Počas tejto večere Ježiš ustanovil Eucharistiu, keď premenil chlieb a víno na svoje telo a krv.

Evanjelium podľa Jána opisuje, ako Ježiš počas Poslednej večere umyl nohy svojim učeníkom, čím im dal príklad pokory a služby. Tento obrad umývania nôh sa prostredníctvom nášho kňaza konal aj v našom kostole počas slávania pamiatky Poslednej večere s nádhernou symbolikou otcov a synov.

V kontexte kresťanstva vzťah medzi Otcom nebeským a Synom znamená jedinečné a večné spojenie medzi Bohom Otcom a Ježišom Kristom. Tento vzťah je chápaný ako vzťah lásky a intimity: Ježiš často hovoril o Bohu ako o svojom Otcovi a vyjadroval k nemu hlbokú lásku a poslušnosť. Vzťah poslanca a poslušnosti: Otec poslal Syna na svet, aby vykonal jeho vôľu a priniesol ľudstvu spásu. Syn sa tejto vôli plne podriadil.

Večernou omšou na Zelený štvrtok sa veriaci symbolicky pripojili k Ježišovej poslednej večeri a zároveň vstúpili do obdobia jeho utrpenia.

J. K.

Zomrel pápež František, stíchol hlas chudobných, mieru a pokoja

Na veľkonočný pondelok, dňa 21. apríla 2025, svet obletela smutná správa, že do Domu svojho Otca, vo veku 88 rokov, navždy odišiel Svätý Otec, pápež František. Jeho pontifikát trval od 13. marca 2013, keď bol zvolený ako prvý pápež pochádzajúci z Latinskej Ameriky a zároveň prvý člen rehole jezuitov na Petrovom stolci.

Pápež František, vlastným menom Jorge Mario Bergoglio, bol známy svojou jednoduchosťou, dôrazom na sociálnu spravodlivosť, starostlivosťou o chudobných a výzvami k mieru. Počas svojho pôsobenia často apeloval na Cirkev, aby bola otvorená, milosrdná a nablízku všetkým, najmä tým na okraji spoločnosti.

Za zosnulého Svätého Otca v našej farnosti zvonili kostolné zvony. Zároveň náš duchovný otec František slúžil zádušnú svätú omšu a veriaci za neho obetovali svoje modlitby. Na znak smútku bola na kostole vyvesená pápežská zástava a do pohrebu čierna zástava.

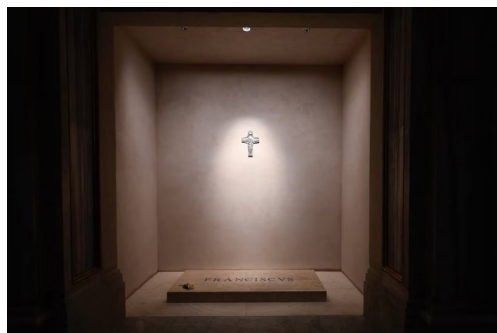
Pápež František už počas života naznačoval, že si praje skromnosť aj po smrti. V jednom rozhovore povedal, že by si želal „jednoduchý pohreb, ako akýkoľvek kňaz v Buenos Aires“. Napriek tomu, ako úradujúci pápež, bol pochovaný s úctou zodpovedajúcou jeho úradu. Telo pápeža Františka bolo vystavené v Bazilike sv. Petra vo Vatikáne, v jej hlavnej lodi, pred oltárom Katedry sv. Petra, čo je miesto nad Petrovým hrobom. Tisíce veriacich prichádzali počas niekoľkých dní, zostávali v modlitbe a v tichu, aj so slzami v očiach.

Pohrebnú svätú omšu celebroidal dekan kardinálskeho kolégia a v homílii zazneli slová vďaky za jeho službu chudobným, jeho úsilie o reformu Cirkvi, ako aj jeho neúnavné výzvy k mieru, jednoduchosti a dôstojnosti každého človeka.

Zosnulý pápež František vyjadril už počas života želanie, aby nebol pochovaný vo Vatikánskej krypte pod Bazilikou sv. Petra, ako väčšina pápežov. Zvolil si Baziliku Santa Maria Maggiore, ktorú počas pontifikátu často navštevoval a modlil sa k Panne Márii, ku ktorej prejavoval hlbokú úctu.

Príklad živej viery Svätého Otca Františka, milosrdenstva a jednoduchosti ostane zapísaný nielen v dejinách Cirkvi, ale aj v srdciach veriacich. Nech mu Pán dá večnú odmenu a svetlo večného života.

V. Č.

Nedela Božieho milosrdenstva

Tento rok je to už 25 rokov, čo slávime druhú veľkonočnú nedeľu ako nedeľu Božieho milosrdenstva. Bolo to práve v jubilejnom roku 2000, keď pápež Ján Pavol II. ustanovil tento sviatok. Udialo sa tak pri príležitosti kanonizácie, dnes už svätej sestry, Faustíny Kowalskej. Tým splnil aj prosbu samotného Pána Ježiša, ktorý vo zjavení svätej sestre povedal:

„Túžim, aby bol ustanovený sviatok milosrdenstva. Chcem, aby obraz, ktorý namaluješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva“.

Druhá veľkonočná nedeľa nebola vybraná iba tak náhodou. Je v tom hlboká symbolika práve preto, že Božie milosrdenstvo je úzko prepojené s tajomstvami Veľkej noci, ktoré sa slávia týždeň pred týmto sviatkom.

S týmto sviatkom sú spojené mnohé prisľúbenia. Každý, kto si v nedeľu Božieho milosrdenstva pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva v kostole alebo v kaplnke nábožne uctí tento obraz a splní predpísané podmienky na získanie úplných odpustkov, pomodlí sa Modlitbu Pána a Verím v Boha, pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo, môže získať úplné odpustky pre seba alebo pre duše v očistci. Predpísané podmienky sú svätá spoveď, sväté prijímanie a modlitba na úmysel Svätého Otca.

V našom chráme bol obraz Božieho milosrdenstva slávnostne vystavený na uctenie v nedeľu 27. apríla 2025. Popoludní, počas hodiny milosrdenstva, teda o 15:00, sa konala slávnostná pobožnosť k obrazu aj s vystavením Sviatosti oltárnej, ktorá bola zakončená slávnostným požehnaním. Počas tejto pobožnosti sme sa pomodlili, okrem iných modlitieb, u veriach veľmi obľúbený ruženec Božieho milosrdenstva. Takto sme si uctili tento vzácny sviatok a vyprosili milosti nie len pre seba, ale aj pre tých, ktorí to najviac potrebujú.

T. M.

Pútnici z Liptovskej Tepličky navštívili Krakov

Dňa 1. mája 2025 sa veriaci z Liptovskej Tepličky zúčastnili tradičnej púte do poľského Krakova, do Sanktuária Božieho milosrdenstva, kde odpočívajú svätá Faustína Kowalská. Púť bola organizovaná katolíckym rádiom Lumen a aj tento rok sa na nej zúčastnili tisícky pútnikov z celého Slovenska.

Skupina z Liptovskej Tepličky sa zapojila do duchovného programu, ktorý zahŕňal spoločnú modlitbu svätého ruženca, svätú omšu a adoráciu.

Celé podujatie sa nieslo v duchu hlbokej viery, pokory a vďačnosti za dar Božieho milosrdenstva. Veriaci si pripomenuli posolstvo svätej Faustíny, ktoré je aj dnes aktuálne – dôvera v Boha a láska k blížnym. Okrem duchovného obohatenia si pútnici odniesli aj silné zážitky zo spoločného putovania. Pútnici sa vyjadrili, že ich táto púť vnútorne posilnila a inšpirovala.

Táto májová púť sa stala krásnym svedectvom živej viery a túžby po duchovnom raste. Vďaka patrí aj rádiu Lumen, ktoré každoročne organizuje túto jedinečnú udalosť a spája ľudí z rôznych kútov Slovenska na ceste k milosrdenstvu a pokoju.

M. K.

Habemus Papam – Máme pápeža

Po smrti pápeža Františka sme všetci očakávali, kedy bude vyhlásený deň voľby nového pápeža a koľko bude trvať, aby bol zvolený nový pápež. Mohli sme sledovať na TV LUX, ako kardináli 6. mája 2025 vošli do Sixtínskej kaplnky a večer sme sa dozvedeli, že prvá voľba bola neúspešná, že pápež nebol zvolený, ako sa aj predpokladalo. A tak prišli ďalšie dni, v ktorých sme žili v očakávaní. 8. mája 2025 v podvečer z komína Sixtínskej kaplnky vyšiel biely dym, a tak sa celý svet dozvedel, že svet má nového, v poradí 267. pápeža.

Z balkóna Baziliky sv. Petra zaznelo HABEMUS PAPAM, čo v latinčine znamená „máme pápeža“ a zároveň bolo oznámené, kto sa ním stal a aké bude mať meno. Na balkón vyšiel kardinál Robert Francis Prevost z USA, ktorý prijal meno LEV XIV. Možno sme sa pýtali, prečo práve Lev XIV.?

Pápežským menom sa inšpiroval pápežom Levom XIII., ktorý sa vo svojej encyklike Rerum novarum venoval sociálnej otázke v kontexte prvej veľkej priemyselnej revolúcie.

Jeho prvé slová boli veľmi silné a emotívne: „Pokoj s vami všetkými.“ a dodal: „Toto je prvý pozdrav zmŕtvychvstalého Krista, dobrého pastiera, ktorý obetoval svoj život za Boha.“ „Rád by som bol, aby tento pozdrav pokoja prenikol do našich srdc a našich rodín.“ „Boh nás miluje. Boh miluje každého. Zlo nezvítazi.“

Už v prvom príhovore pápež LEV XIV. vyzval cirkev, aby bola synodálnou, „takou, ktorá kráča vpred a ktorá vždy hľadá pokoj a je blízko tým, ktorí trpia“. „Musíme sa spoločne usilovať byť misionárskou cirkvou. Cirkvou, ktorá buduje mosty a vedie dialóg“. Svätý Otec nás vyzval, aby sme „ukázali svoju lásku iným a boli v dialógu s láskou“.

Boli to výnimočné chvíle, chvíle očakávania a radosti. Bolo vidieť dojatie pápeža, že sa ľudia tešia z jeho zvolenia za hlavu Cirkvi. Už jeho prvé vystúpenie ukázalo, že bude pokračovať v reformnom duchu svojho predchodcu Františka a zároveň zdôraznil misijné poslanie cirkvi.

Prosím, sprevádzajme Svätého Otca Leva XIV. svojimi modlitbami

F. B.

Svedectvo manželov Slebočníkových

Dňa 9.5.2025 sa konala sv. omša za birmovancov 9. ročníka ZŠ, kde hlavnou témou bolo Manželstvo. Po omši nasledovala diskusia s manželmi Slebočníkovými, ktorí podali krásne svedectvo o svojom živote, manželstve a rodine. Túto diskusiu viedol Tomáš Miždoš, ktorý dával manželom otázky zozbierané od birmovancov.

Veľa otázok malo hlbokú myšlienku a manželia ich ochotne zodpovedali podľa svojich skúseností. Bolo to poučné nielen pre birmovancov, ale aj pre páry, manželov a rodičov, ktorí ostali tiež na tejto diskusii. Manželia to podali veľmi pútavo, aj s dávkou humoru. Podstatou celého svedectva bolo, že len s Bohom má manželstvo zmysel a s Bohom prekonáme všetky prekážky.

J. Č.

Prvé sväté prijímanie

Keď sa povie „prvé sväté prijímanie“, mnohým sa vybaví obraz detí v bielych šatách s nežným napätím v očiach a radosťou v srdci. Pre mňa, ako rodiča, to bol omnoho hlbší a dojímavejší zážitok. 11. máj 2025 sa stal krásnym dňom nie iba pre osobitosť samotného slávnostného okamihu, ale najmä pre cestu, ktorá k nemu viedla.

Príprava počas roka nebola len o učení sa modlitieb a chodení na detské omše. Bola to cesta, po ktorej sme kráčali spolu – rodičia, deti, aj celá farnosť. Každá detská omša bola naplnená radosťou, spevom a detskou úprimnosťou. Vidieť deti, ako s rozžiarenými očami nasávajú slová kňaza, zapájajú sa do liturgie a učia sa chápať tajomstvá viery, bolo nesmierne povzbudzujúce.

Zvlášť silným momentom prípravy boli piatkové modlitby ruženca. Spočiatku sme možno nevnímali ich hĺbku, ale čím viac sme sa stretávali v kostole a spoločne sa modlili, tým viac sa tieto chvíle stávali akýmsi tichým mostom medzi našimi každodennými starosťami a Božím pokojom. Bol to čas stíšenia, ktorý sme trávili ako rodina pred Pánom.

A potom prišiel ten veľký deň, 11. máj 2025. Kostol bol nádherne vyzdobený, u detí bolo vidieť nervozitu zmiešanú s radosťou a očakávaním. My, rodičia, sme stáli v laviciach plní dojatia, pokory a veľkej vďačnosti. Za tento okamih, za vieru, za všetkých ľudí, ktorí sa podieľali na príprave. Tento deň nebol len o krásnych šatách, fotografiách či darčekom. Bol o stretnutí s Bohom, s Ježišom v Eucharistii. Verím, že toto prvé stretnutie s Eucharistiou, bolo pre naše deti len začiatkom ich osobného vzťahu s Kristom. A pre nás rodičov motiváciou, aby sme po tejto ceste ďalej kráčali a rástli vo viere, v láske, v nádeji.

J. CH.

Povolanie byť matkou

Mama. Také jednoduché slovo a väčšinou i prvé slovo, ktoré malé dieťa vysloví. Každá žena sa aspoň raz v živote túži stať matkou. Materstvo je tá najkrajšia, no zároveň tá najnáročnejšia úloha v živote ženy. Nie je to samozrejmosťou, je to Boží dar a požehnanie pre ženu.

Najkrajší moment je, keď žena privedie na svet nový život, malé dieťaťko. Neskôr prichádza tá náročnejšia a zodpovedná úloha matky a to jeho výchova. Mama miluje svoje deti nadovšetko bezpodmienečnou láskou. Má pripravenú svoju teplú náruč v každom okamihu života svojich detí. No prídu aj chvíle, keď matka pri výchove svojich detí musí byť aj rázna a deti neraz potrestá i pokarhá. Je to pre ich dobro a správne nasmerovanie v živote.

Niekedy sme my mamy unavené z prác v domácnosti i z celodennej výchovy a práce okolo svojich ratolestí. Preto niekedy možno reagujeme prudšie a nevhodne. No, my mamy, nie sme stroje a nie sme dokonalé. Robíme tiež množstvo chýb, ale vo svojom povolaní robíme najlepšie, ako to vieme.

Pán Boh nás stvoril a miluje nás také aké sme, aj s našimi chybami a nedokonalosťami. Za vzor a príklad nám dáva svoju matku Pannu Máriu. Preto sa modlíme k našej Nebeskej Matke a prosíme ju o silu a pomoc v našom povolaní byť matkou. Každý deň sa snažme s Božou pomocou byť dobrými matkami pre svoje deti.

Eucharistický kongres v našej diecéze po 20 rokoch v Ružomberku

Možno sa pýtame: Čo to je? Ako často sa koná kongres? Prečo práve teraz? Otec biskup František Trstenský to vysvetlil takto: Cieľom Eucharistického kongresu je prehĺbiť úctu k Eucharistii a obnoviť tradíciu diecéznych eucharistických kongresov, ktoré majú v Spišskej diecéze dlhú históriu.

Prežívame jubilejný rok a o to viac je teraz tá chvíľa uvedomovania si dôležitosti a potreby Eucharistie. Spýtajme sa samých seba: Máme rovnako hlad a smäd po Ježišovi Kristovi? To je význam kongresu, aby nás vyrušil, aby nám nezovšednela Ježišova prítomnosť, aby nám nevyhasla túžba – hlad a smäd po Ježišovi Kristovi, ktorý sa nám dáva pod spôsobom chleba a vína.

Otec biskup vo svojej homílii povedal: „Pán Ježiš je chlieb z neba. Preto ho prijímame, aby sme okolo seba šírili ľúbeznu vôňu eucharistického Krista. Aká príjemná je vôňa chleba! Aká príjemná je vôňa chleba, ktorý zostúpil z neba, Ježiša Krista! Voňajme eucharistickým chlebom, ktorým je živý Ježiš Kristus! Spomeňme si na krásne prirovnanie, keď o niekom povieme: „Je dobrý ako chlieb.“ „Je dobrý ako kus chleba!“ alebo „Ten by sa ti rozdal ako chlieb“.

To je odkaz na eucharistického Krista, ktorý je takto dobrý a láskavý. Dnes sme tu, lebo sa chceme učiť tejto jeho добрote. Byť dobrý ako chlieb, byť dobrý ako Ježiš Kristus! Nech nás Eucharistia – skutočne prítomný Ježiš medzi nami – premieňa v radostných svedkov jeho evanjelia, nech naše farnosti a spoločenstvá sú radostnými rodinami, v ktorých vonia cez naše životy živý Ježiš Kristus!“ V tento čas kongresu si viac uvedomujeme, že Eucharistia je živý Ježiš, ktorého prijímame a s ktorým chceme vo svojej viere stále kráčať. Pri každej sv. omši ďakujeme za dar Eucharistie, lebo ona nás posilňuje, ale aj uzdravuje.

Nebojme sa povedať Ježišovi: Ježišu, ďakujeme ti za tvoje telo, ktorým nás nasycuješ a posilňuješ.

F. B.

Farská púť k levočskej Panne Márii

Oblúbená mariánska pieseň „Celá krásna si, Mária“ znela v nedeľu 1. júna 2025 v podaní veriacich z Liptovskej Tepličky v Bazilike Navštívenia Panny Márie na Mariánskej hore v Levoči. Početná skupina Tepličanov sa vydala na cestu k Božej Matke, aby jej zverili svoje starosti, bolesti, načerpali síl a inšpirovali sa jej životom.

Na Mariánsku horu putovali deti, ktoré prvýkrát pristúpili k svätému prijímaniu, ich rodičia, príbuzní a aj ostatní teplíckí farníci rôznych generácií. Púť umocnila skutočnosť, že v Jubilejnom roku 2025 je bazilika na Mariánskej hore jubilejným chrámom, kde majú veriaci príležitosť získať úplné odpustky.

V programe púte nechýbala modlitba svätého ruženca, možnosť pristúpiť k sviatosti zmierenia, priestor na osobné modlitby. Vyvrcholením bola svätá omša, ktorú slúžil náš duchovný otec František.

Ďakujeme za milosť byť na tejto púti, za možnosť prehĺbiť svoju vieru, načerpať duchovnú silu, upokojiť myseľ. Každý z nás si z Mariánskej hory odniesol do svojho ďalšieho života nejakú myšlienku, poučenie, poslal k Božej Matke nejednu prosbu i poďakovanie.

J. B.

Najsvätejšie Kristovo telo a krv (Božie telo)

Slávnosť Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi, ľudovo nazývané aj Božie telo, je prikázaný sviatok v katolíckej cirkvi. Je pripomienkou skutočnej prítomnosti Ježiša Krista, Spasiteľa sveta, vo Sviatosti oltárnej ako Boha a človeka. Slávi sa vo štvrtok po nedeli Najsvätejšej Trojice.

V našej farnosti sme mali po svätej omši procesiu po obci, po našom „oltáriky“. Zastavili sme sa pri štyroch oltárikoch, ktoré naznačujú svetové strany. Pri každom oltárik-u sme sa pomodlili príslušnú modlitbu, zaspievali pieseň a kňaz nám udelil požehnanie s oltárnou sviatosťou. Takto sme pokračovali ďalej, až do kostola.

Celou procesiou nás sprevádzali deti, ktoré boli na prvom svätom prijímaní. Sypali kvety, nazbierané na lúke alebo v záhrade, pred monštranciu, ktorú niesol kňaz. Počas celej procesie nás spevom sprevádzal farský zbor. Na záver v kostole zaznela pieseň Teba Bože chválime, dostali sme eucharistické požehnanie a s požehnaním sme odišli do svojich domovov.

J. M.

Jubilejný rok a jubilejné chrámy

16. júna dôchodcovia a seniori putovali do Litmanovej na horu Zvír, na miesto, kde sa od r. 1990 do r. 1995 zjavovala Panna Mária. Po ceste sme sa zastavili v Kežmarku v Bazilike Svätého Kríža, kde sme sa spoločne pomodlili jeden desiatok ruženca a litánie k Božskému srdcu. Obdivovali sme tento chrám aj pre početné relikvie, ktoré sú v ňom umiestnené. Naša cesta pokračovala ďalej a predpoludním sme prišli do Litmanovej, kde sme sa rozdelili. Jedna časť pútnikov sa vybrala na horu peši, cestou sa modlili krížovú cestu a druhá časť sa na horu Zvír vyviezla.

O dvanástej hodine sa slúžila sv. omša, ktorá bola obetovaná za všetkých pútnikov, ale i za našu farnosť. Po sv. omši sme navštívili kaplnku zjavenia Panny Márie, adoračnú miestnosť a kaplnku svetla. Nabrali sme si vodu na cestu, ale i domov. Popoludní naša cesta pokračovala smerom do Starej Ľubovne, kde sme navštívili chrám sv. Mikuláša, ktorý je tiež jubilejným chrámom. Tam sme sa pomodlili korunku Božieho milosrdenstva a litánie k Božiemu milosrdenstvu. Prežili sme požehnaný čas v spoločenstve modliacej sa Cirkvi a budovania vzťahov. Uvedomujúc si prežívanie jubilejného roka stávame sa pútnikmi, ktorí sú na ceste zdokonaľovania a posväcovania. Ďakujeme za tento požehnaný čas, ktorý sme mohli spoločne prežiť.

RED.

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, Farnosť sv. Jána Krstiteľa Liptovská Teplička pre vnútornú potrebu.

Cenzor: PaedDr. František Bebko, PhD.

Redakčná rada: Mgr. Jana Koreňová, Ing. Jana Marušínová, Mgr. Bernardína Bardyová, Dominika Fendeková

Grafická úprava: Ing. Tomáš Miždoš, PhD. **Jazyková úprava:** Mgr. Jana Koreňová, ml., Mgr. Valéria Černožorská

Adresa redakcie: Rímskokatolícka cirkev, Farnosť sv. Jána Krstiteľa Liptovská Teplička.

Email: farnostlipt.teplicka@gmail.com